

Na unutrašnje-političkom planu srbskog istorijskog života, istovremeno traje jedan drugi i ništa manje opasan rat, koji protiv hrišćanskog lika, duha i državnosti Srbskog naroda, protiv Srbske pravoslavne ideje vodi bezbožnička vlast nad Srbijom, čija je jugoslovensko-levičarska ideja po svim tačkama suprotna i neprijateljska Srbskoj pravoslavnoj i državotvornoj ideji. Svedoci smo ubrzane restauracije post-komunističkog neo-komunizma u Jugoslaviji, koji opet, ako i pre pola veka, ima podršku Zapada za okupaciju i razaranje državotvornog duha i tkiva Srbstva. Poslednje dve, "mirotvorne", godine u srbskoj javnosti traje koordinisana i sistematski sprovedena režimska kampanja protiv Srbske ideje i Pravoslavlja (Crkve) kroz svenivoe javnog života, od politike do kulture. Crni savez spoljašnjeg (zapadnog) i unutrašnjeg (jugo-levičarskog) anti-srbskog rata potvrđen je njihovim ritualnim "venčanjem" u krvi kainovske izdaje na Drini, blokadom Srbske 4. avgusta 1994, mučkom izdajom i predajom Zapadne Slavonije 1. maja 1995, Krajine 5. avgusta 1995, zapadnih delova Srbske septembra 1995. i Srbskog Sarajeva marta 1996, zatim kataklizmom Dejtonskog mira 21. novembra 1995. (kao pokušajem ubistva Kosovskog Zaveta i Srbske ideje u Srbima!) i, konačno, priznanjem avnojevske BiH od strane Jugoslavije početkom oktobra 1996. u Parizu.

Ovo (po)ratno i "post-dejtonsko" vreme je preteško vreme za Srbski pravoslavni narod i srbsku pravoslavnu misao, ali time je naša odgovornost za naš narod i to našu misao i veća i stroža. Srbi su ti koji su – iako privremeno poraženi Dejtonskim mirom – dužni da nastave da svedoče istinu Zaveta i u istoriji nose zastavu borbenog Pravoslavlja. Jer kao što čovek ne živi samo sebe radi, tako isvaki narod u istoriji živi da bi ostvarivao ostvaruje svoj bogodani zadatak na dobro drugih naroda. Zadatak koji Srbski narod, ovako mali, ali ni po čemu manji od prevelikih naroda sveta – da parafraziramo sv. ap. Pavle – treba da izvrši u istoriji jeste: da eshatološkim svedočenjem Kosovskog Zaveta podseća svet na Carstvo Nebesko kao smisao istorije, na univerzalni duhovni smisao rata za Krst Časni i Zlatnu Slobodu, na istinu hrišćanske nacije – kao osnovnu istinu (post-vizantijske) hrišćanske Evro-Azije. Srbski narod je to svedočio otadžbinskim ratom 1991-1995, a i danas – pod dvostrukom